

Проповед 274

Да бъдеш там, където Бог те праща!

Прочит: *Амос 7, 7 - 17*

Скъпи братя и сестри,

Защо живеем на тази земя? Каква е нашата задача? Какъв е смисълът на живота? Това са все въпроси, които ние, хората от този свят, си задаваме. И наистина, има резон в това да си задаваме тези въпроси. Животът трябва да има смисъл. Бог ни е създал, за да живеем живот със смисъл. Убеден съм, че всеки един човек има задача, която да изпълни в този живот. Изборът, разбира се, стои пред всеки отделен човек. Ти сам избираш дали да последваш призиванието си или не, сам решаваш по кой път да тръгнеш. Изборът, който направим, носи и съответните последствия. Ние носим отговорността за своите избори и трябва да сме готови да понесем последствията им. Всеки, обаче, има своята си задача и трябва да се старее да изпълнява именно нея. Каква е вашата задача? За какво ви е призовал Бог, какво иска от вас? Готови ли сте да вършите именно това, което Бог желае от вас? Това са трудни въпроси, още повече, че задачите, които Бог ни поставя, не винаги са лесни или лесно изпълними. Вярвам, обаче, че единствено ако последваме призиванието, което Бог ни е дал, можем да бъдем щастливи, истински щастливи. Следващата история ни говори за едно такова призвание: *В едно малко село един човек на име Хоакин открил дърводелска работилница. Била малка, но тъй като Хоакин бил талантлив и работлив, за него се разчуло бързо в селото и много от хората там започнали да го търсят. Работилницата се казвала "Седмият". Веднъж, когато Хоакин се разхождал, намерил млад човек, който лежал на земята и се валял в нечистотии и кръв, миришец на алкохол. Хоакин го вдигнал и пренесъл в къщи. Момчето било не само пияно, но имало и рани от нож на гърба и ръцете си, а единият му крак бил счупен. Хоакин посветил цялото си време, за да го лекува, и след няколко седмици младежът бил на крака. Сега Хоакин посветил цялото си време, за да му предаде занаята си. Младежът обаче бил мързелив, гледал все да бяга от работа, заспивал, забравял да свърши поставените му задачи. Минали месеци и младежът се възстановил напълно. Тогава Хоакин му отстъпил най-голямата стая в къщата си, направил го съдружник и свой наследник, в замяна на обещанието, че ще се захване за работа. Една вечер, когато Хоакин заспал, младежът решил, че шест месеца въздържание са му прекалено много. Запалил една свещ в стаята си, за да създава впечатление, че е вътре, заключил вратата и отишъл в местната кръчма. Двете чашки, които смятал да изпие, станали три, а после и четири, докато накрая не можел да се държи на краката си. В това си състояние тръгнал призори към дома си. Не чул нито пожарната, която преминала край него, нито видял събралата се тълпа. Когато стигнал до мястото, видял, че от къщата била останала само една стена, а от Хоакин само няколко обгорели кости. Погребали ги, а на гроба му младежът написал: *Ще го направя, Хоакин, ще го направя. С усилен труд младежът възстановил всичко. Бил лентяй по природа, но всичко му се отдавало и с нещата, които бил научил от своя благодетел, уснял в занаята. Последвала сватба, после раждане на дете. Само на петдесет километра от селцето, Хоакин се питал дали било редно да лъже момчето, да мами и да подпалва една такава хубава къща, за да спаси един младеж. Отговорил си, че било редно и се разсмял, като си помислил за селската полиция, която намерила**

няколкото свински кости, които бил хвърлил в огъня, и ги помислила за човешки. Новата му работилница била по-скромна от предишната, но вече била известна в селото. Нарекъл я “Осмият”...

Всеки човек има мисия в живота си. Истинските мисии не са свързани с това да се грижим за себе си, а за другите. Днешният текст ни говори за мисията на пророк Амос, мисия, която не беше нито лека, нито лесно изпълнима, но затова пък необходима и благословена, именно защото беше от Бога.

1. Отвесът. Пасажът започва с една красноречива картина, която ни представя Бог в ролята на майстор строител, който изпитва качеството на работата с един отвес: **“Това е, което ми показва: Ето, Господ стоеше при стена, съградена с отвес, като държеше отвеса в ръката Си.”** Какво означава това видение? Защо се нуждаем от отвес и каква е неговата функция? Отвесът е едно съвсем просто помагало, което обаче и до ден днешен се използва в строителството на сгради, огради, стени. За пример, желая да си послужа със спомен от моя живот. Като младеж, помагах при изграждането на църквата в Русе. С още няколко човека от църквата изпълнявахме различни специални задачи по сградата. Един ден ми поставиха задачата да доизградя една полусъборена ограда. Поставях тухлите със завидна бързина и умение, или така поне си мислех. Само след няколко часа дупката беше запълнена и аз с гордост оглеждах творението си; в очите ми стената беше красива и права. Не след дълго, обаче, дойде един майстор, за да провери работата ми. Носеше със себе си едно изключително елементарно приспособление - дебел канап с една конусообразна тежест - отвес. После заби един голям гвоздей в горният край на стената и провеси канапа с тежестта от него. Сега вече стената ми не изглеждаше толкова права и съвършена, както в началото, вече ми се виждаше леко прегърбена и наклонена на една страна. Благодарение на отвеса, красотата на стената ми се беше загубила и аз можех да видя действителното и състояние. Точно това е истината, която пророк Амос се опитва да сподели с нас. Отвесът служи за ориентир на майсторите зидари и гарантира качествено изпълнение на строителния обект. Бог идва с отвеса в ръка и преценява състоянието на нашият свят. Ние, хората, често си мислим, че сме създали един съвършен свят, свят в който всичко е правилно и красиво. Когато, обаче, дойде Бог и постави своя отвес, нещата започват да изглеждат по един много различен начин. Това е първото, което ни казва този текст. Нашият свят не бива да бъде мерен според нашите собствени преценки, според преценките на хора, които днес са тук а утре няма да са тук - **“дори мястото им няма да се познава вече”**. Нашият свят трябва да бъде мерен спрямо изискванията на Този, Който го е сътворил. Бог е Този, Който трябва да постави отвеса на този свят, да установи истинското му състояние.

2. Твърде късно е! **“И Господ ми каза: Какво виждаш, Амосе? Отговорих: Отвес. Тогава Господ каза: Ето, аз ще сложа отвес сред народа Си Израел; занаятчиите няма вече да ги щада. Високите Исаакови места ще запустеят и Израелевите светилища ще бъдат съсипани. И аз ще заставам с меч против Израелевия дом.”** Бог поставя отвеса и вижда, че нещата не се развиват според това, което Той е предвидил. Този свят, оставен на хората тук, прилича на една много крива стена, която всеки момент е готова да падне. Този свят не се развива според плана на Твореца и затова е готов да се срине всеки момент. Виждали ли сте какво става с една стена, когато строителят и постави отвеса и установи, че не е права? Ами много просто – той я събаря и я построява отново. Това е бъдещето на всяко криво нещо, това е и бъдещето на този свят. Този свят е обречен да загине, да се самоунищожи. Бог не може да търпи света, който сме създали, и затова този свят подлежи на унищожение. Бог е милостив, Бог ни обича, но винаги има край. Идва момент, в който Божието търпение се изчерпва. Бог е дълготърпелив, ни казва Библията, но това не означава, че Бог ще търпи вечно. Злото е в човешкото сърце и заплашва да унищожи не само този свят, но и човека. Бог иска да спаси човека, а този свят, опорочен от греха, е

обречен. Затова и Бог идва и поставя своя отвес, не само за да установи, че този свят е грешен, но и за да ни покаже, че този свят има нужда от промяна. Този отвес може да бъде законът. Бог ни даде своите заповеди, за да знаем какво е добро и какво е лошо. **“Казвам още: Дотогава, докато наследникът е малолетен, той не се различава по нищо от роб, ако и да е господар на всичко, но е под надзиратели и настойници до назначения от бащата срок. Така и ние, когато бяхме малолетни, бяхме поробени под първоначалните учения на света; а когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под закона, за да изкупи онези, които бяха под закона, за да получим осиновението.”** Бог постави отвеса, за да покаже истинското състояние на света. Ние и днес мерим с този отвес. Ние мерим всичко, което е правилно и добро, неправилно и лошо, с отвеса, който Бог ни е дал, и можем да видим, че този свят не върви в правилната посока. Точно затова Бог прати Своя син Исус Христос, за да помогне на нас, хората, за да ни избави от греха и за да ни даде възможност за вечен живот. Точно затова Исус умря на Голгота - за да ни даде вечен живот, за да може да изправи това, което е криво, което не е правилно, за да ни върне към първоначалния образ на Бога, по който сме сътворени. Важно е да запомним – Бог дава време на тази земя и на всеки човек, но ни дава и отвес, за да установим къде се намираме и какво е положението ни. Но Бог никога не спира дотам да ни покаже положението ни и провала ни – Бог заявява, че ще има съд: **“Високите Исаакови места ще запустеят и Израелевите светилища ще бъдат съсипани. И аз ще застана с меч против Израелевия дом.”** Бог заявява провала и идолопоклонството на народа на Израел, но и на целия наш свят. Бог мрази греха, както се казва в един израз, който почти се е превърнал в клише, но обича грешника. Точно затова Бог ни дава и изходен път - Исус Христос, Божият син, Безгрешният, Любовта в плът и кръв, Който дойде за да ни спаси.

3. Кой е Божият отвес в този свят? Светът не съзнава в какво положение се намира, не разбира, колко много грехът е опорочил живота тук. Затова се нуждае от някой, който да им каже и да им повтаря тази истина. Това в случая беше пророк Амос. Нека да кажем няколко думи и за Амос.

3.1. Пророкът. Пророк Амос е роден в палестинския град Текоа и е бил говедар по професия. Амос бил повикан от Бога за пророческо служение през времето на юдейския цар Озия и израелския цар Йеровоам. Неблагодарният народ не се вслушвал в предупрежденията и откровенията на пророка, който възвестявал наказание от Бога. Говорил на водачите на израилския народ и на свещеник Амасия. Не изтърпял тия думи, този ветилски жрец, заедно със сина си, нанесъл такъв побой на Амос, че пророкът едва бил доведен до къщата си, където скоро и умрял - в VIII в. преди Христа. Той живял около 200 години преди Вавилонския плен. За пророк Амос имало една задача, която можел и трябвало да изпълни – да изяви Божията воля на непокорния Божий народ, да бъде Божият отвес в Израел.

3.2. Вестта. Вестите, които пророкът трябваше да занесе, не бяха никак приятни. **“Тогави свещеникът на Ветил Амасия прати до Израелевия цар Йеровоам да кажат: Амос направи заговор против тебе сред Израелевия дом; земята не може да търпи многото му думи.”** Амос трябваше да каже истината. Когато някой човек или народ е съгрешил и трябва да им занесеш неприятните вести и да им отвориш очите за истината, резултатът е неприятен, както между другото е видно и от живота на пророка. А вестта беше: **“Защото Амос казва така: Йеровоам ще умре от меч, а Израел непременно ще бъде закаран пленник от земята си.”** Това означава, с две думи, заличаване на нацията Израел – премахване на царя, което значи край на държавността, и унищожаване на самата държава, отвеждане на народа в плен. За израилтяните катастрофата беше още по-голяма, защото отвеждането от Обетованата земя означаваше на практика прекратяване на Божиите обещания, прекъсване на връзката с живия Бог. Точно затова тези вести бяха катастрофа,

точно затова никой не искаше да ги чуе, точно затова Амос беше гонен и мразен – въпреки че говореше истината.

3.3. Положението. А положението не беше никак добро. Дори и второстепенните факти ни говорят за това. Амасия, опонентът на Амос в този текст, беше главен свещеник на Ветил. Ветил е едно от важните места в историята на Израил. Тук се дадоха много от обещанията към Израил, но не е за пропускане, че тук, именно тук във Ветил беше поставено едно от двете златни телета, на които се кланяше Израил. Амасия беше свещеник тъкмо на това място. Съществуват сериозни съмнения, че Амасия е служил на Йехова; много вероятно е да е служил на други богове. Ясно е и от самия текст, че този свещеник, дори да е бил свещеник на Йехова, е служил първо на властта, а после на Бога: **“При това Амасия каза на Амос: О, ти, ясновидец, иди, бягай в Юдовата земя, там яж хляб и там пророкувай; а във Ветил да не пророкуваш пак, защото е царско светилище и царски дворец.”** Не говори против царя и държавата, дори и ако словото е от Бога - това бяха думите на Амасия. Виждаме, че положение беше толкова лошо, хората бяха толкова далеч от Бога, че дори и тези, които трябваше да споделят волята на Бога, свещениците, първо се съобразяваха с мнението на народа и царя, а после с Божиата воля. Там, където човешкото мнение е по-важно от Божието, там, където свещениците се съобразяват първо с хората, а после с Бога, нещата очевидно не са наред. За такива хора изходът е само един – да изгонят Божиите пророци: **“О, ти, ясновидец, иди, бягай в Юдовата земя, там яж хляб и там пророкувай;”**

3.4. Призивът. Амос обаче беше човек с мисия и той следваше призива на Бога, не човешките думи: **“Тогава Амос отговори на Амасия: Аз не бях пророк, нито син на пророк, а бях говедар и берях диви смокини; а Господ ме взе от стадото и Той ми каза: Иди, пророкувай на народа Ми Израел.”** Думите на Амос са пределно ясни - Бог го беше призовал. Това, което вършеше, не го вършеше по собствената си воля, а защото Бог го искаше. За Амос, за разлика от Амасия, беше важен Божият призив. Пророкът съзнаваше, че Бог му е дал тежък кръст, за да го носи, знаеше, че няма да му е лесно, но също така знаеше, че мисията му в този свят е да бъде отвес за хората в Израел и беше готов да върви до края, за да я изпълни. Разбира се, че беше много по-лесно за Амос да бъде говедар и да си бере смокини, но това нямаше да бъде съгласно Божиата воля, по този начин нямаше да изпълни целта на живота си.

3.5. Проклятието. Завършвайки разговора с Амасия, пророк Амос му каза една последна истина: **“Ти казваш: Не пророкувай против Израел и да не капне от тебе дума против Исааковия дом. Затова така казва Господ: Жена ти ще бъде блудница в града, синовете и дъщерите ти ще паднат от меч и земята ти ще бъде разделена с въже; а сам ти ще умреш в нечиста земя и Израел непременно ще бъде отведен като пленник от земята си.”** Ти не искаш истината да бъде споделяна, но истината ще дойде със страшна сила върху тебе. Бъдещето на Амасия и народът на Израел е предначертано – жена му ще стане проститутка и тук не става въпрос за упражняването на тази професия, а се има предвид служенето в храма на местни палестински богове, където проституцията е била нормална форма на служение; синовете и дъщерите му ще бъдат убити – няма да има бъдеще за рода на Амасия; а самият Амасия ще умре далеч от земята на обещанието. И въпреки това, Израел ще бъде отведен далеч от земята си. Животът в лъжа, далеч от Бога, има последствия и те са катастрофални. Амос казваше истината за Бога, въпреки, че му се наложи да плати висока цена – загуби своя живот в този свят; но спечели вечния. При Амасия не се получи така а много различно.

Бог иска ние да сме хора, които живеят по Неговата воля. Искане да сме Неговият отвес в този свят и да носим Неговата воля до хората от този свят. Бог има мисия за всеки един от нас и иска ние да я следваме Разберете коя е вашата мисия и бъдете отвес за хората от този свят, тогава ще имате вечен живот и ще бъдете светлина за хората от този свят. Амин.